

prima instanță: Judecătoria Râșcani mun. Chișinău
Judecătorul: A. Miron
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, G. Dașchevici, D. Manole

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nina Vascan, Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lipii Viorel, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lipii Viorel împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, privind anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, încasarea prejudiciului material și moral,

C O N S T A T Ă :

La 24 martie 2014 Lipii Viorel, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea ordinului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 2-S din 24 februarie 2014, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare ca neîntemeiată și nefondată și emiterea unei încheieri privind suspendarea actului administrativ contestat până la examinarea cauzei în fond. (f.d. 3-6, Vol.I)

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că prin Ordinul nr. 2-S din 24 februarie 2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „mustrare aspră” prevăzută de art.58 lit. c) al Legii nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

La 21 martie 2014 a solicitat Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău printr-o cerere revocarea ordinului nr. 2-S din 24 februarie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, însă nu a primit nici un răspuns.

Consideră reclamantul neîntemeiat și ilegal ordinul contestat, emis cu încălcarea normelor de drept material, iar în acest sens, cu referire la prevederile art.31 din Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a Legii nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a menționat că reieșind din conținutul materialelor procedurii disciplinare, se constată că sesizarea pe marginea cazului de abatere disciplinară a fost întocmită de către șeful Direcției juridice a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, Veronica Homov. Astfel, comisia disciplinară a fost sesizată de o persoană care nu întrunește calitatea de subiect al sesizării prin prisma Hotărârii Guvernului nr.201 din 11 martie 2009, deoarece Veronica Homov nu este conducătorul autorității publice în care activează reclamantul și nici conducătorul subdiviziunii interioare în care își desfășoară activitatea funcționarul public. Or, persoanei, care a sesizat comisia disciplinară, nu i-au fost lezate drepturile și interesele legitime.

Invocând prevederile art.65 al Hotărârii Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a Legii nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, susține reclamantul că temeiul de fapt al ordinului contestat, nu este concludent și nu poate fi imputat funcționarului, întrucât, conform circumstanțelor cauzei, imediat după ședința judiciară din 07 noiembrie 2013, funcționarul public prin nota informativă adresată conducerii Direcției administrare fiscală Centru și demersul înaintat conducerii IFS mun. Chișinău, a informat despre rezultatele ședinței de judecată, inclusiv despre cerința instanței de prezentare a unor înscrisuri, solicitând totodată organizarea și efectuarea de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a unui control la „SNV Invest” SRL în vederea colectării informației pentru instanța de judecată. De asemenea, după fiecare ședință de judecată prin note informative, reclamantul aducea la cunoștință conducerii Direcției administrare fiscală Centru despre rezultatele ședințelor judiciare și mersul judecării cauzei. Din aceste motive consideră că nu poate fi reținut argumentul indicat în ordinul contestat privind neinformarea despre etapa procesului.

Menționează reclamantul că nu este veridică și nici argumentată prin probe tergiversarea examinării cauzei de către funcționarul sancționat, din motivul lipsei reprezentantului Direcției juridice a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, întrucât conform circumstanțelor cauzei, „SNV Invest” SRL în cererea de chemare în judecată a solicitat încasarea venitului ratat atât de la Direcția administrare fiscală Centru, cât și de la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, motiv din care la ședința judiciară din 13 iunie 2013, instanța a considerat imposibilă judecarea pricinii în lipsa reprezentantului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, fapt pentru care a fost amânată examinarea pricinii pentru o altă dată. Tot ca neîntemeiate consideră și argumentele indicate în ordinul contestat, privind necesitatea transmiterii de către funcționarul sancționat către Direcția

juridică a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a dosarului „SNV Invest” SRL, precum și faptul că în instanță probele nu au fost pregătite, fiind solicitată amânarea examinării cauzei pe motiv de boală a funcționarului public sancționat disciplinar. Astfel, conform fișei postului, inspectorul principal Lipii Viorel este substituit de un alt inspector principal din cadrul Direcțiilor administrare fiscală a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău în cazul lipsei temporare a acestuia și îi raportează nemijlocit șefului Direcției administrare fiscală Centru. Un mod de raportare și substituție a reclamantului în cadrul exercitării atribuțiilor/obligațiilor de serviciu nu sunt reglementate de fișa postului aprobată de angajator. Reclamantul a raportat imediat șefului Direcției administrare fiscală Centru despre concediul medical, înaintând în prealabil și propunerea de a antrena pe cauza civilă, în cazul lipsei sale temporare, un alt reprezentant din cadrul IFS mun. Chișinău, fapt care nu a fost acceptat. Prin urmare, susține că dânsul și-a îndeplinit incontestabil obligația de informare conform fișei postului. Tot aici indică că, încasarea de la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău în beneficiul ”SNV Invest” SRL a venitului ratat de 709085 lei se datorează neglijenței conducerii Direcției administrare fiscală Centru și a Direcției juridice a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, care fiind informați despre rezultatele ședinței de judecată și concediul medical al reclamantului, nu au organizat/asigurat delegarea unui alt reprezentant a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău pe cauza ”SNV Invest” SRL în scopul participării la ședința de judecată. În circumstanțele expuse, consideră că nu-i poate fi imputată cauzarea prejudiciului în mărime de 709085 lei. Or, după revenirea din concediul medical, a fost depus în modul stabilit de lege recurs asupra Deciziei din 21 noiembrie 2013 a instanței de apel prin care s-a dispus încasarea sumelor respective, suspendând executarea acesteia, totodată a fost depusă referință și recurs suplimentar, iar prin aceste acțiuni, consideră că s-a încercat evitarea unui eventual prejudiciu Bugetului Public Național.

Cu referire la temeiurile de drept ale ordinului contestat, indică reclamantul că acestea nu sunt concludente la situația din speță. În opinia reclamantului, temeiul prevăzut la art.57 lit.f) al Legii nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, este pasibil de aplicare doar în cazurile de comitere repetată de către funcționarul public a abaterii similare, întrucât în textul legii, legiuitorul a stipulat expres calificativul „în mod repetat”. O eventuală abatere anterioară din partea funcționarului public sancționat manifestată prin tergiversarea îndeplinirii sarcinilor nu a avut loc, or, fiecare abatere disciplinară trebuie constatată și documentată în condițiile cerințelor cadrului legal. Cu referire la temeiul privind încălcarea de către funcționar a prevederilor art.57 lit. g) din Legea nr.158 din 4 iulie 2008, întrucât nici un act normativ nu definește conceptul sau noțiunea de „acțiuni care aduc atingere prestigiului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău”, consideră că este incert și argumentul Inspectoratului Fiscal

de Stat mun. Chişinău ce ţine de încălcarea prevederilor referitoare la conflictul de interese şi restricţii stabilite prin lege. În ordinul contestat nu se indică care obligaţii de serviciu din fişa postului, norme de conduită, obiective individuale stabilite funcţionarului public de către angajator în conformitate cu prevederile Legii nr.158 din 4 iulie 2008, au fost încălcate, nu a fost indicat expres atât termenul cât şi organul în care poate fi contestată sancţiunea. Tot în motivarea cererii înaintate, invocând prevederile pct.38 subpct.2 din Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009, susţine că secretarul comisiei disciplinare în cadrul desfăşurării anchetei de serviciu nu a audiat funcţionarul public sancţionat asupra circumstanţelor faptei sesizate ca abatere disciplinară, iar la solicitarea verbală adresată de funcţionarul public către secretarul comisiei de disciplină de a face cunoştinţă şi a primi o copie a sesizării din 17 februarie 2014 a şefului Direcţiei juridice a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chişinău, Veronica Homov, care a servit ca bază a declanşării procedurii disciplinare, a primit refuz. Menţionează că această inacţiune din partea secretarului comisiei de disciplină l-a împiedicat în exercitarea drepturilor sale prevăzute de pct.46 din Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009, de a-şi apăra şi argumenta în măsură deplină poziţia sa. Totodată, făcând referire la prevederile art.59 alin.(3), (6) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008, indică că despre pretinsa abatere disciplinară imputată, Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chişinău, în special şeful Direcţiei juridice, Homov Veronica, care este şi secretara comisiei de disciplină a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chişinău, cât şi Direcţia administrare fiscală Centru, cunoşteau încă din 21 noiembrie 2013, dată care au indicat-o şi în ordinul contestat, constatând din acest moment neîndeplinirea obligaţiilor de serviciu de către funcţionar. Astfel, cercetarea prealabilă a faptei imputate nu a avut loc, iar audierea funcţionarului public de către comisia de disciplină a avut loc doar în cadrul şedinţei disciplinare, fapt ce indică despre încălcarea termenului de o lună de zile de la data constatării abaterii şi a procedurii de cercetare a faptei ca abatere disciplinară. În acest context, consideră că Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chişinău a omis şi termenul de aplicare a sancţiunii disciplinare, care potrivit art.209 alin.(1) Codul Muncii, se aplică imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei. Contrar prevederilor pct.59 din Regulamentul Comisiei de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009, până la moment nu a primit sub semnătură procesul-verbal în care se conţine propunerea comisiei de disciplină privind aplicarea sancţiunii disciplinare, iar la solicitarea sa verbală şi scrisă din 21 februarie 2014 de a face cunoştinţă cu procesul-verbal în cauză, i s-a refuzat. Din considerentele indicate supra, consideră reclamantul că sesizarea pretinsei fapte ca abatere disciplinară, procedura de cercetare a faptei sesizate, desfăşurarea anchetei de serviciu, cercetarea prealabilă a faptei imputate şi aplicarea sancţiunii disciplinare,

au avut loc cu încălcarea procedurii prevăzute de cadrul normativ care reglementează răspunderea disciplinară a funcționarului public.

La 23 octombrie 2014 reclamantul, Lipii Viorel a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a prejudiciului material cauzat prin actul administrativ ilegal și încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 mii lei.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Lipii Viorel către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea ordinului nr.2-S din 24 februarie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, încasarea prejudiciului material și moral. (f.d. 130-137, vol.I).

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut, Direcția securitate internă și anticorupție a IFSP la 16 decembrie 2013 a recepționat demersul Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău nr.01-06-05-507-4045, privind atitudinea neglijentă - sistematică a lui Lipii Viorel față de atribuțiile de serviciu. Respectiv, Direcția securitate internă și anticorupție a inițiat o cercetare de serviciu, iar la finisarea acesteia a întocmit Nota - raport nr.26-03/09-21 din 16 ianuarie 2014, adresată șefului IFPS Ion Prisăcaru, prin care a stabilit că acțiunile funcționarului Lipii Viorel întrunesc indici de abatere disciplinară, propunând ca materialele acumulate pe marginea cazului să fie remise conform competenței Comisiei de disciplină a Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău, pentru a decide pe faptul încălcărilor grave comise de Lipii Viorel. (f.d.42-43 Vol.I)

Referitor la abaterea disciplinară ce a constituit temei pentru sancționarea reclamantului, instanța de judecată reține faptul că, în baza ordinului nr.311-p din 21 iulie 2011 și nr.282-p din 19 iulie 2012, reclamantul Lipii Viorel în calitate de inspector fiscal principal al Secției administrare fiscală a contribuabililor nr.2 a Direcției administrare fiscală Centru urma să acorde asistență juridică conform fișei postului (f.d.102-103 Vol.I)

Instanța mai reține că, inspectorul principal Lipii Viorel a reprezentat interesele organului fiscal în pricina „SNV Invest” SRL către Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material din 17 august 2010. (f.d.53-65 Vol.I)

Menționează instanța de judecată că, invocările expuse în cererea de chemare în judecată nu pot servi drept temei de a anula ordinul șefului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.2-S din 24 februarie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, deoarece acesta a fost emis în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, iar argumentele din cererea de chemare în judecată nu și-au găsit confirmare în raport cu probele prezentate.

La 18 decembrie 2015, Lipii Viorel a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani din 02 decembrie 2015 solicitând, admiterea apelului și casarea integrală a hotărârii instanței de fond.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016 s-a dispus de a nu da curs cererii de apel depusă de apelantul Lipii Viorel împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani din 02 decembrie 2015 și s-a acordat termen apelantului până la 13 aprilie 2016 pentru lichidarea neajunsurilor.(f.d.217-218 Vol.I)

La 11 mai 2016, Lipii Viorel a depus cerere de apel motivată.(f.d.4-9 Vol. II)

La 25 mai 2016, Lipii Viorel a depus cerere de apel suplimentară prin care a solicitat admiterea cererilor de apel, casarea integrală a hotărârii judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, emițând o nouă hotărâre prin care să fie anulat ordinul nr. 02-S din 24 februarie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, deoarece este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite, dispunerea achitării de către pârât/intimat a sumelor neachitate în sumă de 15425 lei și a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.(f.d.16-19 Vol. II)

La 07 martie 2017, Lipii Viorel a depus cerere de apel suplimentară concretizată prin care a solicitat admiterea cererilor de apel, casarea integrală a hotărârii judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, emițând o nouă hotărâre prin care să fie anulat ordinul nr. 02-S din 24 februarie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, deoarece este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite, dispunerea achitării de către pârât/intimat a sumelor neachitate în sumă de 15425 lei și a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.(f.d.104-111 Vol. II)

La 13 aprilie 2017, Lipii Viorel a depus cerere de apel concretizată prin care a solicitat admiterea cererilor de apel, casarea integrală a hotărârii judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, emițând o nouă hotărâre prin care să fie anulat ordinul nr. 02-S din 24 februarie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, deoarece este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite, dispunerea achitării de către pârât/intimat a sumelor neachitate în sumă de 15425 lei și a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.(f.d.149-161 Vol. II)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017 s-a respins apelul declarat de către Lipii Viorel și s-a menținut hotărârea judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015. (f.d.193-203 Vol. II)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 29 septembrie 2017 Lipii Viorel a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie anulat ordinul nr. 02-S din 24 februarie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, deoarece este ilegal în fond ca fiind emis contrar

prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite, dispunerea achitării de către intimat a sumelor neachitate în sumă de 15425 lei și a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei. (f.d. 1-12 Vol. III).

La 13 martie 2018, recurentul, Lipii Viorel a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii judecătorești Râșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie anulat ordinul nr. 02-S din 24 februarie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, deoarece este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite, încasarea cheltuielilor de judecată achitate ca taxă de stat în sumă de 20 lei, dispunerea achitării de către intimat a sumelor neachitate sub formă de premii și îndemnizații în sumă de 15425 lei și achitarea prejudiciului moral în sumă de 20000 lei.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanța de apel și instanța de fond au făcut o analiză superficială materialelor cauzei, nu au dat o apreciere cuvenită probelor administrate la dosar și neîntemeiat au conchis asupra respingerii acțiunii, fără a oferi o motivare suficientă.

Menționează că, la baza actelor judecătorești instanțele au pus doar declarațiile reprezentantului pârâtului, ceea ce denotă faptul tratării inechitabile din partea instanței a participanților la proces, încălcare constatată pe întreaga perioadă a derulării procesului în instanța de fond, astfel ca urmare în opinia recurentului instanțele de fond și de apel au adoptat hotărâri ilegale, nemotivate, în conținutul cărora faptele expuse sunt deplasate, și ca rezultat instanța a adoptat o hotărâre ce nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar.

La 23 februarie 2018 și ulterior la 06 aprilie 2018 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău a depus referință asupra recursului declarat de către Lipii Viorel, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă din actele cauzei recursul declarat de către Lipii Viorel la 25 septembrie 2017 este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Lipii Viorel în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a

admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lipii Viorel este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegețiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Lipii Viorel ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Lipii Viorel, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nina Vascan

Dumitru Visternicean